

Literatură elevi

Uitasem și deodată îmi aduc aminte fizionomia lui din studenție, un tânăr retras, străin de lume cu care intrasem de câteva ori în vorbă. Aflasem de la un coleg că nu avea familie sau nu și-o cunoștea pentru că fusese abandonat de la naștere într-un orfelinat. A fost argumentul suprem care m-a făcut să intru din când în când în vorbă cu el, să-l întreb ce mai face, ce pasiuni are, iar chestia asta cred că-i făcea bine. Pentru felul lui de-a fi, colegii îl porecliseră omul rătăcit în univers, pentru că n-a avut niciodată inițiativa să comunice cu cineva, mai ales față de colege avea o sfială tulburătoare. Mi-aduceam aminte de toate astea acum odată cu decizia lui de-a se izola în munte la o școală ce aduna copiii țăranilor de pe coclauri.

- Știi, dacă aș publica lucrarea asta la care am trudit încă din studenție, în ce mă privește lucrurile s-ar schimba întrucâtva, asta dacă ar apărea în opt sute de pagini și nu în cinci sute cum îmi propune redactorul de carte...

- În cazul acesta fă un efort, mergi la București și argumentează-ți opinia la oamenii din Academie.

- Ei, crezi că m-ar băga cineva în seamă? Tocmai mi-au cerut un C.V. Ce le pot spune despre mine? Că sunt copil din flori?...

- Dumnezeu mare! Corodi, dragă, tu ești un om deosebit care ți-ai dedicat viața unui domeniu științific deosebit de important, altfel cum vei fi putut publica un fragment din lucrarea ta în „Manuscriptum”, care insistă să le trimiți continuarea la materiale pe care tocmai ți le-au publicat?!...

- Da, s-ar putea să ai dreptate, nu același lucru spun alții...

- Care alții, dragule? - Alții, oarecare...

Își scosese picioarele din apa râului, iar acum le bălăngănea de pe țărnire.

- Ți-o fi foame, mi-a zis. Vrei să-ți fac o papară?

- Nu-i nici o grabă, am mâncat bine când am plecat de acasă...

Am revenit în cămăruța lui pentru ca el să prepare papara, numai că mai întâi trebuia să facă focul în soba de tuci de acolo.

- Dragă prietene, nu te mai complica cu făcutul focului și cu papara. Ai niște pâine, niște slănină și niște ceapă în casă?

- Am dară, iacă îmi ușurezi misiunea de gazdă. Da' ce crezi, n-am eu aici și o bucată de caș și-un vinars de pere?...

– Așa, iată cât de simplu se rezolvă lucrurile. Tot așa le vei rezolva și la Academie...